

Η νέα σελίδα στην Αρχιεπισκοπή Αλβανίας και η κληρονομιά που παίρνει στους ώμους του ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Της Μαρίας Γιαχνάκη

δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα Παραπολιτικά στις 22/3/25

Την βαριά κληρονομιά του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αναστασίου έχει να σηκώσει στις πλάτες του ο νεοεκλεγείς Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ.κ. Ιωάννης μετά τα καθήκοντα που αναλαμβάνει προς όφελος της Εκκλησίας της Αλβανίας.

Κλήρος και λαός, θεωρούν ότι διαθέτει τα προσόντα και τις αρετές που απαιτούνται για την συνέχιση του έργου του μεγάλου αυτού ανδρός της Ορθόδοξης Εκκλησίας, προκατόχου του και πνευματικού του πατέρα.

Ο Αναστάσιος Αλβανίας είχε πολύ νωρίς διακρίνει τις αρετές και τα προσόντα που είχε το πνευματικό του ανάστημα ώστε να τον επιλέξει και να τον προετοιμάσει

για μια ορθή ποιμαντορία στον αρχιεπισκοπικό θρόνο.

Αδιαμφισβήτητα όπως ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, είπε στον επικήδειο του κατά την Εξόδιο Ακολουθία, «ο Αναστάσιος είναι αναντικατάστατος και ο αποχωρισμός του συνιστά σεισμό στα θεμέλια της Εκκλησίας» παρόλα αυτά η πορεία του διαδόχου θα έχει αρκετές προκλήσεις ώστε να τον κρίνει η ιστορία.

Η σύνδεση των δύο ανδρών

Ο 69χρονος νέος Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Αλβανίας υπήρξε ο πρώτος Αλβανός Επίσκοπος που χειροτονήθηκε από τον Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο, μετά την ανασυγκρότηση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Αλβανίας. Άλλωστε ενώ ήταν στην Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού στο Μπρούκλιν μόλις έμαθε για την παρουσία του στη Αλβανία ταξίδεψε αμέσως για να τον συναντήσει.

Από το 1992 που συναντήθηκαν οι δύο άνδρες συνδέθηκαν στενά. Η προσωπικότητα και η διαδρομή του νεαρού Ιωάννη είχε συγκινήσει τον Αναστάσιο ενώ θαύμαζε το γεγονός ότι αυτός ο νέος, στην μετά Χότζα Αλβανία, ενδιαφερόταν τόσο για τα θρησκευτικά θέματα.

Οι διηγήσεις του Ιωάννη στον Αναστάσιο, για τον πόθο του να βαπτιστεί κρυφά και

να τρυπώνει με προσοχή σε κάποια σπίτια της Κορυτσάς τις νύχτες, ώστε να συμμετέχει σε συναντήσεις της μικρής ορθόδοξης κοινότητας, δημιούργησαν στον Αναστάσιο την βεβαιότητα ότι η σπίθα που υπήρχε μέσα σε αυτόν τον νέο για τον Θεό, θα μπορούσε να εξελιχθεί σε φλόγα.

Η αποφασιστικότητα του Αναστασίου για ανασύσταση της Εκκλησίας, είχε ενθουσιάσει άλλωστε τον Ιωάννη ο οποίος μετά το τέλος των σπουδών του, δεν ενέδωσε στις προτάσεις που είχε στην Αμερική να παραμείνει ως Ιερέας αλλά ανυπομονούσε να επιστρέψει στην Αλβανία στο πλευρό του Αναστασίου. Από το 1996 και μετά ως βοηθός πρύτανης της Θεολογικής Σχολής της Αναστάσεως του Χριστού και στη συνέχεια ως Μητροπολίτης Κορυτσάς άρχισε να δείχνει τα δείγματα που ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος θεωρούσε απαραίτητα για την πορεία του.

Η βαριά κληρονομιά

Ο Μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος ήταν άνθρωπος της ειρήνης και της καταλλαγής. Μεγάλα ζητήματα που τον απασχολούσαν για την Ορθοδοξία, τα επικοινωνούσε, με το διάλογο και χωρίς εντάσεις. Τις μεγάλες του αντιθέσεις και διαφωνίες για σοβαρά ζητήματα, δεν τις εξέθετε με συγκρούσεις ώστε να μην διακινδυνεύει την ενότητα της Εκκλησίας.

Τρανταχτό παράδειγμα ήταν η αναγνώριση του αυτοκέφαλου για την Εκκλησία της Ουκρανίας για το οποίο ενώ είχε διαφωνίες, δεν στάθηκε ποτέ απέναντι σε αυτή την απόφαση, με ανακοινώσεις και αντιδράσεις.

Ήταν στρατιώτης της Εκκλησίας και έκανε υπακοή στις εντολές της γι' αυτό άλλωστε άφησε την Αφρική και πήγε στην Αλβανία όταν του είπαν ότι είναι εντολή της Εκκλησίας.

Αυτές τις αρετές αφήνει λοιπόν ως κληρονομιά, αρχικά στον διάδοχό του, τον Αρχιεπίσκοπο Αλβανίας, τον από Κορυτσάς Ιωάννη, οι οποίες πραγματικά τον βοήθησαν στην δύσκολη διαδρομή του. Σε μια διαδρομή που πλαισιώθηκε με δυσκολίες, εμπόδια, μοναξιά, αντιθέσεις, εκβιασμούς, εγκληματικές ενέργειες σε βάρος του και απειλές.

Όμως στην βαριά κληρονομιά αυτή συμπεριλαμβάνονται και τα αποτελέσματα του διεθνώς αναγνωρισμένου έργου, του Μακαριστού Αρχιεπισκόπου:

Για τον κλήρο και για τις οικογένειές του, ήταν πατέρας, τους καθοδηγούσε στις

δυσκολίες ενώ ενδιαφερόταν για την εκπαίδευση και επιμόρφωσή τους. Έλεγε πάντα ότι «πρέπει να ζουν με αξιοπρέπεια και να έχουν αίσθηση και γνώση των γεγονότων και των καταστάσεων παγκοσμίως».

Το έργο αυτό της ανθρώπινης επαφής και πατρικής φροντίδας είναι ένα από τα σημαντικά που πρέπει να διαχειριστεί ο νέος Αρχιεπίσκοπος όπως φυσικά και τα οικοτροφεία, τα γηροκομεία, οι βιβλιοθήκες, οι Ναοί και οι Μητροπόλεις σε όλη την Αλβανία, η νοσοκομειακή και ιατρική περίθαλψη που παρέχεται στις δομές της Αρχιεπισκοπής καθώς και η συντήρηση και η φροντίδα κτιρίων και μισθών τα οποία ήταν πάντα ένα μεγάλο ζήτημα για τον Αρχιεπίσκοπο ο οποίος νυχθημερόν πάσχιζε για την εύρεση πόρων.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιωάννης, έχοντας χρηματίσει δίπλα στον προκάτοχό του, γνωρίζει και τις ανάγκες και τις δυσκολίες αυτού όλου του δημιουργήματος και σίγουρα έχει αντιληφθεί και την επιτακτική ανάγκη να συνεχιστεί αδιάκοπα αυτή η προσφορά της Εκκλησίας της Αλβανίας στον άνθρωπο.